

groote watervlakte vertoonde, maar bij eb vielen de platen al droog en het afloopende water, met dat van de Rotte, groef daartusschen enkele kreeken, natuurlijke verlengingen van het oude riviertje. De westelijkste was de Leuve, waarvan de naam tot heden bewaard bleef door de haven, waarin tegen het einde der 16e eeuw de zuidelijke uitloop vergraven werd, terwijl hoogerop naar ik meen als sporen aangemerkt moeten worden de 16 voet diepe Raamsloot¹⁾ en de weteringvakken ten westen van het Haagscheveer, welke duidelijk zichtbaar zijn op het karton bij de kaart van Van Deventer uit 1562.

Het is ook niet onmogelijk, dat deze arm liep ongeveer ter plaatse van het kanaalvak Delftschepoort-Raambrug (Haagscheveer) en dan voor dat deel bij den aanleg van de Schievaart vergraven werd; in elk geval was er een waterloop meer westelijk dan de z.g. Oude Wetering (Verlaatstraat) zooals hieruit blijkt, dat deze laatste in een charter van 25 November 1335²⁾, dus vóór den aanleg der Schievaart, wordt aangeduid als de *middelste Weteringhe*.

Meer oostelijk dan de Leuve, in het midden van de Rotte-delta, liep de tak die later aangeduid wordt als Binnen- of Nieuwe Rotte; zooals Fruin aanneemt op de scheiding van de beide ambachten, waaruit in de eerste helft der 14e eeuw de stad Rotterdam zou voortkomen. Naar het beloop te oordeelen is dit water zooal niet geheel gegraven dan toch genormaliseerd.

En als derde uitloop, de oostelijke begrenzing van de delta vormende, zou ik durven noemen een kreek welke liep ten oosten van Couwenburghseiland (Buiten-Botersloot, nu Gedempte Karnemelkshaven) door het noordelijk einde der tegenwoordige Botersloot tot bij en langs de Heerenstraat noordzijde om, met een paar bochten, tusschen de Goudsche of Oost-Wagenstraat en de Vranckesteeg (Korte Frankensstraat) over te gaan in den waterloop welke later voor dit deel (Achterklooster) binnendijksloot werd en dan bij de scheiding van Cralingen, waar ook de Cralingsche vaart

1) Zie omtrent de oude Raamsloot en omgeving Van Waerschut, Br. II blz. 288.

2) Bronnen IV no. 449.